

Kapitola 1

Prosím, prosím, nech zajtra svieti slnko, modlikala Issie, keď si líhala spať večer pred jazdeckou súťažou gymkhána. Len čo ju na druhý deň o trištvrte na šesť zobudil budík, trielila k oknu, no oblohu pokrývali sivé mraky. Napriek tomu to na dážď nevyzeralo a ani v rádiu nespomínali, že by sa podujatie malo zrušiť, takže ešte ani poriadne nesvitlo a Issie sa vybrala pripraviť Mystika na jeho veľký deň.

Stella a Kate už boli v River Paddocku. Stella horlivo vyčesávala chvost kobyľke Coco, zatiaľ čo Kate rozdeľovala Tobyho úhľadne stiahnutú hrivu, aby mu ju navrchu, pozdĺž celého krku, mohla začať spletať do drobných uzlíkov.

„Mala by si sa poponáhľať,“ Stella sa usmiala. „Tom povedal, že do siedmej tu určite bude, aby nám ich pomohol naložiť do nákladného auta na prepravu koní a zobrať na súťaž.“

Issie vzala zo sedlovne Mystikovu ohlávku a vydala sa krížom cez výbeh pre kone. Tráva bola mokrá od rosy a jazdecké čižmy sa jej premočili, skôr než dorazila na miesto, kde sa pásol Mystik. Rozkošný sivý strakatý poník prežúval veľké chumáče čerstvej jarnej trávy a sotva zdvihol hlavu, aby ju privítal.

„Daj si, Mystik,“ prihovorila sa mu Issie, keďže za chrbtom schovávala ohlávku, a druhú ruku načahovala smerom k poníkovi.

Zabudla si so sebou priniesť maškrtku, ktorou by ho zlákala, no možno by tohto valacha mohla okabátiť tým, že bude predstierať, že má v prázdnej dlani mrkvičku alebo jablko.

Ale kdeže. Mystik už ohlávku zbadal. Od prekvapenia silno odfrkol, potriasol hrivou a odklusal na opačný koniec výbehu.

„Ach, nie, Mystik! Len nie dnes!“ zúfalo zvolala Issie.

Takéto veci sa, samozrejme, vždy diali v tej najhoršej možnej chvíli. Ako napríklad dnes. Issie už aj tak bola dosť nervózna z toho, že bude jazdiť na svojej prvej gymkháne. A teraz ešte k tomu aj meškala – ostatní už pomaly začínali splietať svojim koníkom vrkôčce, no ona toho svojho ešte ani nezačala česať. Aj odtiaľto mohla Issie vidieť, že sa Mystik riadne zašpinil, keď sa v ohrade vyvával vo vysokej tráve. Do striebornej hrivy sa mu zachytili chumáče hliny a päťové kĺby mal krikľavozelené.

„Ale no tak, Mystik,“ prosila ho Issie. Zohla sa, odtrhla hrst trávy a s nádejou ju ponúkla malému sivému poníkovi. Mystik otočil uši k Issie. Urobil krok vpred a potom ďalší. A hoci mu trávnik siahla až po kolená, hrstke trávy v Issinej ruke sa nedalo odolať. Issie k nemu pokojne podišla a prehodila mu cez krk šnúru ohlávky. Potom mu opatrne prestrčila ohlávku cez nos a rýchlo mu ju zapla za ušami. Vyšlo to!

„Ktorýže poník tu neposlúcha?“ chichotala sa Stella, keď Issie viedla Mystika k plotu a uviazala ho vedľa jej kobyľky Coco.

„Ale to nie iba Mystik,“ zamiešala sa do toho Kate. „Trvalo mi celú večnosť, kým som dnes ráno Tobyho chytila. To je tou jarnou trávou. Sú z nej ako pojašené žriebätká!“

„Počuješ to, Mystik? Stavím sa, že by si znovu chcel byť žriebätkom, všakže?“ smiala sa Issie.

Mystik nebol mladý kôň. Issie to vedela predtým, než ho kúpila. Vtedy jej povedali, že tento sivý valach má osemnásť rokov. No bolo ťažké uhádnuť koníkov vek. Tom Avery, jej inštruktor z Klubu poníkov, sa domnieval, že malý sivý poník môže mať dokonca až dvadsaťpäť, čo je na konské roky veruže prastarý vek.

Za tie roky poníkové tmavoocelové škvrnky mladého žrebčeka vybledli na jemné holubičie sivé. Aj chrbát sa mu rokmi jazdenia trošku prehol. Stále to však bol nádherný poník, vysoký iba stoštyridsaťdva

centimetrov, no niesol sa tak hrdo, že pôsobil vyššie. V svetlej tvári vyzerali jeho oči ako tmavé šmuhy uhlíka a mali v sebe pokojnú silu koňa, ktorý už čo-to zažil. A skutočne, Mystik sa vedel veľmi dobre pohybovať po tratiach parkúru či terénnej skúšky.

Keď si Issie prezerala koníka, povzdychla si. „Ach, Mystik, prečo nemáš peknú tmavú farbu ako Toby a Coco? Trvá mi to dvakrát dlhšie, kým ťa vyčistím.“

„Nebola by som si taká istá,“ ozvala sa Stella. „Na Coco síce nevidieť flaky od trávy, ale pozri sa na toto.“ Priateľsky potľapkala malú bučiatú hnedú kobyľu po stehne a na mieste, kde práve mala ruku, sa objavil krúžok bieleho prachu. „Vidiš? Už hodiny ju čistím, a aj tak sa toho neviem zbaviť.“

Coco sa otočila, aby zistila, čo má Stella za lubom, pričuchla si k nej a mäkučkým nosom dievča príjemne hladila. „Coco, nie. Nemám žiadne mrkvičky,“ chichotala sa Stella, „no ak dnes vyhráš stuhu, sľubujem, že môžeš mať toľko mrkvičiek, koľko len budeš chcieť.“ Coco radostne zaerdžala. Boli dohodnuté.

Stella a Kate sa k svojim koňom dokonale hodia, pomyslela si Issie. Modrooká plavovlasá Kate bola chudá a vysoká s dlhými rukami a nohami, presne ako jej dlhonožý gaštanovohnedý plnokrvník, zatiaľ čo Stella s hustými ryšavými kučerami a bledou pleťou posiatou pehami bola drobná a veselá – presne taká ako jej čokoládová kobyľa.

Stella bola Issinou najlepšou kamarátkou. Priatelili sa od prvého dňa základnej školy, keď zistili, že obe nielenže zbožňujú kone, ale aj rady maľujú. Ešte aj dnes, ako tretiačky, na výtvarnej výchove medzi sebou súperia – hoci ich učiteľka výtvarnej nie je príliš nadšená, že jediné, čo chcú, je kresliť si kone.

Issie si z vedierka na čistiace potreby pre kone vybrala gumičku do vlasov, aby jej dlhé tmavé pramene nepadali do tváre, kým bude pracovať. Potom do vedierka s kefami znovu ponorila ruku, tentokrát z nej vytiahla kefu s tvrdými štetinami a začala zúrivo zoškrabávať špinu z Mystikových päťových klbov. Navlhčenou kefou svižne drhla biele ponožky na oboch Mystikových zadných nohách, zbavila sa posledných šmúh a potom mu začala obväzovať nohy na cestu. Odtiaľto je to síce iba pár minút, no usúdila, že ak Mystikove nohy poriadne neochráni, môže si ich v aute zraniť.

Do Pony klubu v Chevalier Pointe sa z River Paddocku dalo dostať aj na koni – bola to približne polhodinka miernym klusom. No úsek cesty, po ktorej bolo treba ísť s koňom až po Klub poníkov, bol zradný. Dostať sa na koni do klubu, ktorý bol iba kúsok od rušnej hlavnej cesty, bola nočná mora. Väčšina vodičov áut nemala ani potuchy o tom, ako ich ohrozovali, keď popri nich vysokou rýchlosťou prefrčali a ani len nespomalili, aby nevystrašili kone, ktoré mohli ísť iba po úzkej trávinatej krajnici na okraji cesty.

Stacy Gregg
Mystik a polnočná jazda

Prvé slovenské vydanie

Vydalo vydavateľstvo Fragment v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Fragment v roku 2023.

Číslo publikácie 2 757

Zodpovedná redaktorka Agáta Laczková
Technická redaktorka Lucia Slobodová

Z anglického originálu *Mystic and the Midnight Ride*, ktorý prvýkrát vydalo
vydavateľstvo HarperCollins *Children Books* v roku 2007,
preložila Natália Kližanová.

HarperCollins *Children's Books* je súčasťou spoločnosti HarperCollinsPublishers
Ltd, 77–85 Fulham Palace Road, Hammersmith, London, W6 8JB.

Sadzba Petra Kozáková

Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje
nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
Eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/44 45 20 46

ALBATROS MEDIA